

ΑΛΗΘΕΙΑ.

(Ένταῦθα τιμὴ πέντε δρα. 12) ἐν ἀλλοδαπῇ) Ἐκδιδομένη ἑξάκις τῆς ἐβδομάδος. (Τιμὴ καταχωρ. δι' ἑκάστην σελίδα λεπ. 40) (Ἐξάκις ἐν εἰδοποιήσιν (ἐκ 10 σελ.) δρα. 5)

ΑΘΗΝΗΣΙΝ, 8 Μαρτίου 1866.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὁ δίσκος τοῦ δημοσίου.

Ὡς εἶνε γνωστὸν, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐπορεύθη εἰς Σύρον ἵνα κατορθώσῃ τὴν ἐξέδρασιν πόρων ὅπως διαφύγῃ τὸ Κράτος τὰς χρηματικὰς στενοχωρίας, ὑφ' ὧν συμποδίζεται σήμερον πᾶσα ἡ κυβερνητικὴ μηχανή. Καὶ ἡ μὲν Ἀλήθεια ἐξέφερε χθὲς τὴν γνώμην τῆς ὑπὸ ποίαν ἔννοια θεωρεῖ τὸ ταξίδιον τοῦτο, ἀλλ' οἱ πολλοὶ ἀρέσκονται νὰ τὸ χαρακτηρίζωσιν ἐπὶ τὸ ἀγαθώτερον. Δεδόσθη, ὅτι οἱ πολλοὶ οἶδασιν καλλίτερον, καὶ κρίνουσι μᾶλλον ἀλανθάστως τὰ πράγματα, καὶ ἀς παραδεχθῶμεν ἐπομένως, ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἀπεριφρόντιστον μέλημα εἶχε, μεταβὰς εἰς Σύρον, νὰ κατορθώσῃ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν συνομολόγησιν δανείου τινός, τοῦ μόνου μέσου, δι' οὗ ἐλπίζει νὰ σταθῇ εἰς τοὺς πόδας τῆς ἡ Κυβερνήσεως, μέχρι τοῦ πέρατος, τοῦλάχιστον, τῶν ἐκλογῶν, ἀφ' ὧν πολλὰ προσδοκᾷ πολλοὶ ἐκ τῶν ὑπουργῶν ὑπὲρ τῶν οἰκείων, τῶν συγγενῶν καὶ ὁπαδῶν του.

Δυστυχῶς ὅμως καὶ τὸ πείραμα τοῦτο δὲν ἀπέβη διαφορετικώτερον ἄλλων τοιούτων. Καθὰ παρατηροῦμεν ἐν ταῖς ἡμερῶσι τῆς Ἑρμοπολέως, οἱ μεγαλέμποροι τῆς πόλεως ταύτης, δαφιλεῖς εἰς ὑποσχέσεις καὶ εἰς γλυκὰ λόγια, ἐδείχθησαν καὶ λίαν φειδωλοὶ καὶ ἄκρως οἰκονομοὶ περὶ τὴν χορήγησιν χρημάτων. Εὐαίσθητοι καὶ ὀξύκοι εἰς τὴν ἀνάγκωσιν προσφωνήσεων καὶ προγραμμάτων, δεικνύουσι παραδειγματικὴν ἀπάθειαν καὶ ἱκανὴν βραρηκοίαν, ὁσάκις πλήττουσι τὰ ὠτά των χρηματολογικαὶ αἰτήσεις ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

Τί ποιητέον λοιπὸν; ἐπέπρωτο ἄρα νὰ διέλθῃ ἀνωφελῶς καὶ ἡ παρούσα εὐκαιρία χωρὶς νὰ αἰσθανθῶμεν κανὲν καλὸν καὶ ἐκ τῆς ἀπολιτικῆς τοῦ δὐϊσμοῦ, καὶ νὰ μὴ δυνηθῇ οὐδὲ ἐν ἐκ τῶν κυριωδῶν ζητημάτων νὰ λύσῃ ἡ ἐξουσία; Τίς πταίει, ἐάν, ἀντὶ νὰ στακτοποιηθῶσι τὰ οἰκονομικὰ πράγματα θέλουν ἔτι περισσότερον καταστήσει ἐμπεδωμένα, καὶ θέλουν αὐξήσῃ ἐντεῦθεν αἱ δυσχερεῖαι; Δὲν ἐνόησε, δυστυχῶς, τὸ ὑπουργεῖον ὅποιαν εὐκαιρίαν εἶχεν εἰς τὸ νὰ μὴν ἀποτύχῃ οὕτω συντόμως, καὶ τόσῳ οἰκτρῶς. Ἐβάθη ἐντὸς τῶν καταλόγων τοῦ προσωπικοῦ, καὶ ἤκιστα ἠσολογήθη εἰς πᾶν ἄλλο ζήτημα. Αὐτὰ παθαίνουσιν ὅσοι καταφρονοῦσι πᾶσαν ὑγιᾶ συμβουλήν, καὶ παραδίδονται, ἐρχόμενοι ὅπως δὴ ποτε εἰς τὴν Ἐξουσίαν,

θαμβόνοται, καὶ δὲν βλέπουσιν, οὐδὲ θέλουσι νὰ ἴδωσι πέριξ ἑαυτῶν.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν καὶ τοῦ πειράματος τοῦτου πρὸς εὔρεσιν νέων δανείων τὰ οἰκονομικὰ μας γίνονται ὀσημέραι ἐλεεινότερα. Αἱ δαπάναι οὐ μόνον τελείως δὲν ἤλαττώθησαν, ἀλλὰ καὶ ἠύξησαν, μηδεμίαν τῶν τοσούτων περιττῶν θέσεων καταργηθείσης.

Εἶνε χρεῖα λοιπὸν νὰ σκεφθῶσιν οἱ ὑπουργοί, σοβαρώτερον, ἀφέντες πρὸς ὀλίγον τὰ ἰδιαιτέρα αὐτῶν συμφέροντα καὶ νὰ συλλογισθῶσιν, ὅτι ὀφείλουσι νὰ φέρωσι τάχιον τὰς δεούσας καὶ δυνατὰς οἰκονομίας εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ὑπ' ὅσιν ἔχοντες, ὅτι ἡ τοιαύτη τοῦ δημοσίου ταμεῖου ἀνέχεια κρατεῖ εἰς μαρασμὸν ὀλόκληρον σχεδὸν τὴν ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ παραλύει πάσας τὰς συναλλαγὰς καὶ ἐπιχειρήσεις τῶν ἀνθρώπων.

Δημοτικὰ Ἀθηνῶν.

Πανταχόθεν πληροφοροῦμεθα ἐκ τῶν κατὰ τόπους ἐφημεριδῶν, ὅτι μετὰ πολλῆς ζωηρότητος οἰωνίζονται αἱ ἐπιχειρήματα δημοτικὰ ἐκλογαί. Ἐνταῦθα, ὑπ' ὅσιν ἡμῶν, παρατηροῦμεν καὶ ἐν ἄλλο ἀκόμη, ὅτι διεκρίθη ἀδιστακτικῶς ἡ πιθανώτερα ἐπιτυχία εἰς τὸ πρόσχωρον τοῦ Κ. Σκούφου, ὅστις χρηματίσας καὶ ἄλλοτε δήμαρχον ἀφῆκεν ἀγαθὰς ἀναμνήσεις. Δὲν εἶδομεν ἀκόμη τὰ ὀνόματα τῶν ἄλλων ὑποψηφίων ὅπως ἐξηγηθῶμεν ἐν πλάτει καὶ ἡτιολογημένως ὑπὲρ τοῦ Κ. Σκούφου, κατὰ προτίμησιν καὶ χωρὶς νὰ διανοηθῶμεν νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν ὑπόληψιν, ἧς ἀπολαύουσι καὶ οἱ λοιποὶ ὑποψήφιοι ἐν μέσῳ ἡμῶν.

Μία στυγερὰ διαβολὴ καὶ συκοφαντία.

Πᾶς τις ἐλυπήθη βεβαίως ἐπὶ τῷ ἀτυχίματι τοῦ καλοῦ συμπολίτου ἡμῶν Κ. Μουτσοπούλου, οὗτινος ἡ ἐν Πειραιεὶ νεοδμητος καὶ λαμπρὰ οἰκία, μόλις ἀποτελειωθεῖσα, καὶ πρὶν ἔτι κατοικηθῇ, ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός, τοῦ ὁποῦ οὐδ' ἡ ἀρμολογία ἀρχὴ δὲν εἰμπόρσε νὰ εὔρῃ τὸν αὐτοῦργον καὶ τὸν αἴτιον. Δὲν ἠλπίζεν ὅμως κανεὶς, ὅτι ἤθελεν εὔρεθῇ ἐφημερὶς ἑλληνικὴ νὰ διαβάλλῃ διὰ τῶν πικροτέρων καὶ ἀδικωτέρων λέξεων ἕνεκα τῆς ὑποθέσεως ταύτης τὸν κύριον Λουκᾶν Ῥάλλην δήμαρχον Πειραιῶς, καὶ νὰ παραπικράνῃ τὴν εὐαίσθητον καρδίαν του διὰ τοῦ φαρμακερωτέρου καὶ ὀξυτέρου βέλους τῆς διαβολῆς καὶ συκοφαντίας. Τὸ «Φῶς» ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς 4 μαρτ. καθάπτεται τοῦ Κ. Ῥάλλη αὐτὸ μόνον ὡς μὴ ἐξεληθόντος τῆς οἰκίας του, ὅτε ἐγένετο γνωστὴ ἡ ἐκρήξις τοῦ πυρός, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀρνηθέντος δῆθεν καὶ τὴν ἀντίαν αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ κινδύνου, προσθέτει δὲ εἰς ταῦτα καὶ ἄλλα παραπλήσια τούτοις, ἅπερ δὲν δύνανται ἢ νὰ λυπηθῶσι κατὰ

καρδα πάντα αγαθόν πολίτην, ἔστω καὶ μὴ φίλον τοῦ Κ. Ῥάλλη.

Ὁ συντάκτης τοῦ «Φωτὸς» ἠδίκησεν ἑαυτὸν περισσότερον, διότι ἐξ ὀλιωδῆποτε λόγων καὶ ἀν ὤρωματο, δὲν ἔπρεπεν, ἐν τῇ ῤύμη τῆς ἐκχύσεως τῆς χολῆς καὶ τοῦ πάθους του, νὰ λυπήσῃ τόσο πικρῶς ἓνα χρησιμώτατον πολίτην, οἷον τὸν δήμαρχον Ἀθηναίων Κ. Δουκᾶν Ῥάλλη, ἐφ' αὐτὸν μίλλους τῷ ὁποίῳ δὲν ἀριθμεῖ πολλοὺς, δυστυχῶς, ἡ πατρις μας.

Ὅποιαιδῆποτε καὶ ἀν ὦτιν αἱ πολιτικαὶ δοξασαὶ καὶ τὰ φρονήματα τοῦ Κ. Ῥάλλη, πανθομολογούμενον ἐν τοσοῦτῳ εἶνε, ὅτι ὑπῆρξεν εἰς τῶν πρωτίστων ἰδρυτῶν τοῦ συνουκισμοῦ τοῦ Πειραιῶς, τὸν ὁποῖον ἐπὶ τῆς μακρᾶς του δημαρχείας ἐπλούτισεν διὰ λαμπρῶν κτιρίων καὶ τῶν τελειοτέρων ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, καὶ κατέστησεν ἀληθῶς πρότυπον μεταξὺ ὄλων τῶν δῆμων τοῦ Κράτους. Οὐδὲν πικρότερον καὶ ἀγενέστερον, ἅμα δὲ καὶ ἀσεβέστερον ἢ μετὰ πολυχρονίους ὑπηρεσίας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος τῶν οἱ ἀγαθοὶ πολῖται νὰ γείωνται ἀντικείμενον ἀνηκούστων ὕβρεων καὶ ἐμπαθεστάτων διαβολῶν. Ἄλλως τε καθ' ἣν περίστασιν ἡ δικαιοσύνη ἐπιλαμβάνεται ὑποθέσεως τινας, οὐδὲν ἐπιτρέπεται νὰ αἰτιαθῇ τινα, ἔστω καὶ ἐλαφρότατα, ἐὰν δὲν ἐπιθυμῇ νὰ θεωρηθῇ ἀντάρτης κατὰ τῆς ἠθικῆς.

Ἐπαρχιακά.

« Μόλις μᾶς ἐχαιρέτισεν ὁ Μάρτιος, καὶ μᾶς ἐπέδειξε πλούσια τὰ δῶρά του. Ἡ δευτέρα τοῦ μηνὸς τούτου εὐεργέτησε πολὺ τὸν τύπον δι' ἀφθόου βροχῆς, καὶ ἐλπίζομεν νὰ μὴν ἔχη ἀνάγκη ἄλλης βροχῆς παρὰ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἢ Μάιον, καὶ τότε ἐξασφαλίζεται πλέον ἡ εὐφορία τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας. »

— Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐνταῦθα Κατοφυγιδικείου παύουν τὴν 19 τρεχ. μηνός. Μέχρι τῆς χθὲς ἐδικάσθησαν 108 ἄτομα, ἐξ ὧν 7. εἰς θάνατον, 35 εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ 15 εἰς εἰρκτὴν, 14 εἰς φυλάκιον καὶ 40 ἠθωώθησαν.

« — Προχθὲς ἀφίχθη ἐκ Ναυπλίου ἐνταῦθα (ἐν Τριπολεῖ) ὁ κ. Κομμουνδοῦρος μετὰ τοῦ πενθεροῦ του Κ. Περρωτοῦ, καὶ χθὲς ἀνεχώρησαν διὰ Καλάμας. »

« — Εἰς τὸ ἐνταῦθα Εἰρηνοδικεῖον τῆς νοτίου πλευρᾶς ἀνεκαλύφθησαν σπουδαῖα καταχρήσεις γενόμεναι ἐπὶ ἡμερῶν τῶν προκατόχων τοῦ νῦν Εἰρηνοδίκου. Περί τὰς 600 προκαταβολὰς εἰς συζητηθείσας ὑποθέσεις ἐλλείπουσι χωρὶς νὰ ἐκδοθῶσιν ἀποφάσεις, καὶ πλείστοι πταισματικαὶ ἀποφάσεις μετὰ τῶν δικογραφιῶν ἐπὶ συζητηθεισῶν δικῶν ἠφανίσθησαν· δι' ὅλα δὲ ταῦτα εἰσὶν ὑπόλογοι βεβαίως οἱ Εἰρηνοδίκαι καὶ Γραμματεῖς αὐτῶν, οἵτινες πρέπει νὰ κληθῶσιν εἰς ἀπολογία, καὶ ἐνεργηθῶσιν αὐστηραὶ ἐξετάσεις πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας· ἀλλὰ κυρίως ὑπεύθυνοι διὰ τὰς καταχρήσεις ταύτας εἰσὶν οἱ κατὰ καιροὺς Γραμματεῖς. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω λαμβάνομεν ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσωμεν τῷ ἀρμοδίῳ Ἰ. Πουργῶ, ὅτι τὰ Εἰρηνοδικεῖα ὅλα παρέλυσαν ὡς ἐκ τῶν συνεχῶν μεταθέσεων καὶ παύσεων, καὶ ὡς ἐκ τῆς ἀκαταλλήλου ἐκλογῆς τῶν προσώπων ὅθεν πρέπει νὰ λάβῃ πρόνοιαν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν δικαίων τῶν πολιτῶν. (Ἄρκαδία).

« — Ἀν καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν διαταράχθῃ ἡ ἀσφάλεια τῶν μεθορίων τούτων ἐπαρχιῶν, οὐχ' ἤττον, δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ ἀποκρύψωμεν, ὅτι αὕτη ἀπειλεῖται σπουδαίως· καθόσον αἱ ληστρικαὶ συμμορίαί, μέχρι τοῦδε

εἰς τὸ τουρκικὸν ἐνδιαιωόμενα ἔνεκα τοῦ χειμῶνος, ἤρξαντο νὰ μᾶς ἐπισκέπτωνται, αἰσθανόμεθα δὲ ἀπαίσιον προαίσθημα, ὅτι αἰφνιδίως θὰ ἀκούσωμεν καὶ θὰ πληροφορηθῶμεν ληστοπραξίας, καὶ μόλα ταῦτα ἡ κυβέρνησις ἀντὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐνταῦθα ὑπάρχουσαν ἀνεκαρκῆ στρατιωτικὴν δυνάμιν, ἐπιμένει, ὡς πληροφοροῦμεθα, ἀπαιτοῦσα ἑκατὸν χωροφύλακας ἀπὸ τὴν Μοῖραν Φθιωτιδοφωκίδος, διὰ νὰ τοὺς διανεύῃ εἰς Σύρον, εἰς Μεσσηνίαν καὶ εἰς Ζάκυνθον. »

— α Καθὼς καὶ εἰς τὰς πλείστας τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος, οὕτω καὶ ἐν Λαμῖα ἡ ἐθνοφυλακὴ παρέλυσεν. Οἱ Ἕλληνας ἐσμὲν νεωτερισταί, ἀλλὰ καὶ ἀψίκοροι, διὰ τοῦτο καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἔργα μεγάλα καὶ σπουδαῖα. Ὅποιας ἐτρέφομεν ἐλπίδας καὶ ὅποια προσεδοκῶμεν μεγάλα κατὰ τῆς συστάσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς! καὶ ὅμως ἐκτῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ὄνειρα καὶ οὐδὲν ὑγιές! (Φάρος).

« — ΠΑΤΡΑΙ. Μικρὲμπορὸν τινα ἐρχόμενον ἐκ Λεγαίων εἰς Πάτρας, διανυκτερεύσαντα δὲ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Μαυρολασπῆς, καὶ λίαν πρωτὶ ἐξακολουθήσαντα τὴν ὁδοπορίαν του, συνέλαβον τρεῖς καὶ ἐλῆστευσαν, ἀφαιρέσαντες τὰ ὅποια μεθ' ἑαυτοῦ ἔφερον ὀλίγα χρήματα. Ὁ Κ. Μοίραρχος ἀπέστειλεν ἀμέσως πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ἐνόχων, ὅπερ ἐλπίζομεν νὰ κατορθωθῇ, διότι βεβαίως εἶνε ἐκ τῶν περιοικούντων ποιμένων. »

« — Πρὸ τινῶν ἡμερῶν εὐρίσκονται εἰς τὸ ἔσχατον σημεῖον τῆς χαλαρώσεως αἱ πολιτικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ συνεδριάσεις τοῦ ἐνταῦθα (Πατρῶν) πρωτοδικείου ἀπέχομεν νὰ εἴπωμεν τὰ αἰτία. Ἐπικαλούμεθα τὴν ὀφειλομένην ἐπιτήρησιν τοῦ Κυρίου Βισαγγελέως τῶν Ἐφετῶν. »

— Πλείστοι τῶν Κ Κ ἀξιωματικῶν τῆς Ἐθνοφυλακῆς βεβαιοῦν, ὅτι διὰ τὴν παραλυτικὴν κατάστασιν εἰς ἣν ἡ ἀδράνεια καὶ ἡ ὑπαίτιος παραμέλησις τῆς ἀρχῆς ἔφερε τὴν Ἐθνοφυλακὴν, αὕτη δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν νόμιμον ὑπηρεσίαν της, κατὰ τὰς προσεχεῖς δημοτικὰς ἐκλογὰς.

— Ὁ διορισθεὶς σχολάρχης Κ. Ζιλήμων δὲν ἤλθεν ἀκόμη, οὐδ' ἀναγκάζεται νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν θέσιν του, 70 μαθηταὶ στεροῦνται οὕτω διδασκαλίας, καὶ περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς· ὡς ὑπουργός, ὡς πατήρ, ὡς πολίτης ὁ κ. Ροῦφος δὲν πρέπει ν' ἀδικῇ οὕτω τὴν πατρίδα του (Μίν).

Σεισμός ἐν Αὐλώνι.

Κατὰ τινα τηλεγραφικὴν εἰδήσιν ἐσχάτως δεινὸς σεισμός κατετάραξε τὴν πόλιν ἅπασαν τῆς Αὐλώνος καθ' ἣν 200 σχεδὸν οἰκίαι κατέπεσον, ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῶν ὁποίων πλείστοι ἐτάφησαν. Ἡ ἀριθμὸς τῶν εὐρεθέντων μέχρι τοῦδε θυμάτων εἶναι περὶ τοὺς ἐξήκοντα. Ἡ Α. Ε. ὁ διοικητὴς Ἰωαννίνων ἅμα πληροφορηθεὶς ταῦτα ἔσπευσε νὰ παρᾶσχῃ εἰς τοὺς παθόντας τὰς ἀναγκαίας εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας βοήθειας.

Μολδοβλαχικά.

Γενομένης ἐρεύνης ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ Κοῦζα ἀνευρέθησαν περὶ τὰς 60 χιλ. φλορία εἰς συναλλάγματα καὶ 6 χιλ. περίπου εἰς μετρητὰ, ἐνῶ, ὡς γνωρίζετε, τὸ μεγαλύτερον ποσὸν τῶν χρημάτων του, ὑπάρχει κατατεθειμένον εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ Βελγίου, συμποσομένου, ὡς λέγουσι, περὶ τὰ 16 ἑκατομμύρια φράγκων, περὶ ὧν καὶ οὐδεμία ἀποδείξις εὐρέθη ἐν τῷ ταμείῳ αὐτοῦ, πρὸς τούτοις δὲ καὶ κατάλογος τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ κατασκόπων ἐπισήμων ἀνδρῶν εἰς οὓς πολλὰ χρήματα ἐδίδοντο πρὸς ἀμοιβὴν τῶν

υπηρεσιῶν δὲ ἐπίνεγκον εἰς τὸν Κούζαν. Καθημερινῶς ἐξακοζοῦθοῦσιν ἀνακαλυπτόμενοι παντοζιδαίς καταχρήσεις τῶν ὑπουργῶν, τοῦ Δημαρχείου καὶ ἐν γένει πολλῶν ὑπαλλήλων διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας.

— Μόλις ὁ ἡγεμὼν Κούζας εἶχεν ἐπανέλθει εἰς τὰ ἀνάκτορα συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς ἐρωμένης αὐτοῦ χάρας Ὀβρένοβιτς, ὅτε τεσσαράκοντα συνωμοταὶ εἰδύσαντες προῦχθησαν μέχρι τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ. Ὁ ἡγεμὼν φοβηθεὶς περὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐζήτησε χάριν καὶ ἔλεος, ἐνῶ συγχρόνως ἡ χάρα Ὀβρένοβιτς παρεκάλει γονυπετῆς τοὺς συνωμοτάς· βεβαιωθείς δὲ ὅτι οἱ συνωμοταὶ δὲν ἤθελον νὰ φονεύσῳσιν αὐτὸν, ἠναγκάσθη νὰ γράψῃ τὴν παραίτησιν τὴν ἤδη ἐν τῇ Ἀρμονίᾳ δημοσιευθεῖσαν. Λέγουσι δὲ ὅτι ἡ πριγκηπέσα σύζυγός του ἀκούσασα ἐκ τοῦ παρακειμένου διαματιῶ τὸν θόρυβον, ἐφώνησεν «Αὐτὸν μὲν κάμετε ὅ,τι θέλετε, ἐμὲ ὅμως ἀφήσατε ἤτυχον διότι πάσχω.»

Μετὰ ταῦτα ὁ ἐκπτωτὸς ἡγεμὼν συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀπήχθη ἐφ' ἀμάξης κλειστῆς εἰς οἰκίαν τινὰ ἀσφαλῆ, ὅθεν ἀκολούθως ἐστάλη εἰς τὸ μοναστήριον Μαρτινένι, ἐξ ὧρας ἀπέχον ἀπὸ τοῦ Βουκουρεστίου. Τὰ περαιτέρω εἰσι γνωστά. (Ἀρμονία).

« Ἡ ΠΑΠΙΣΣΑ ΙΩΝΝΑ », μεσαιωτικὴ Μελέτη ὑπὸ Ε. Δ. Ροΐδου.

Ὁ νέος κύριος Ἐμ. Δ. Ροΐδης εἶνε ἀρκούντως γνωστὸς εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν διὰ τὴν φιλολογικὴν του ἀξίαν. Ἐκ τοῦ καλῶς τοῦ φιλοπόνου καὶ φιλοτιμίου Κ. Ροΐδου εἶδον πολλάκις τὸ φῶς ἔργα ἀξία καὶ ἀναγνώσεως καὶ μελέτης. Ὁ συγγραφεὺς τῆς « Π α π ῖ σ σ η ς Ἰ ω ἄ ν ν α ς » συνεισέφερε, τὸ ἐφ' αὐτῷ, εἰς πλουτισμὸν τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς φιλολογίας διὰ μεταφράσεως τοῦ « Ὀδοιπορικοῦ » τοῦ Σατωβριάνδου, ἣν ἠδέως καὶ μετὰ ψυχικῆς διαχύσεως πάντοτε δύνανται τὶς ν' ἀναγινώσκῃ.

Σήμερον ἐκπονήσας καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιστάσιος συγγραφῆς καὶ ἐκδοῦς τύποις τὴν « Π α π ῖ σ σ α ν Ἰ ω ἄ ν ν α ν » προσφέρει εἰς ἀνάγνωσιν βιβλίον γέμον περιστατικῶν καὶ εἰκόνων, ἀναγομένων εἰς τὴν ὑπαρξιν Π α π α ἐν τῷ προσώπῳ γυναικός.

Ἀνέγνωμεν τὸ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν ἐκδοθὲν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν βιβλίον τοῦ κυρίου Ἐμ. Δ. Ροΐδου ἐκ 350 περίπου σελίδων, ὅστις ὑποστάς πολλὰς δαπάνας καὶ ἐξοδα ὑπέρογκα, ἀπειργάσατο ἔργον ἀντάξιον ὅλων τούτων.

Λυπούμεθα, ὅτι δὲν δυνάμεθα ἐν τῇ μικρᾷ ἡμῶν ἐφημερίδι ν' ἀπανθίσωμεν ἐκλεκτὰ τινὰ τεμάχια, ἐκ τῶν πλείστων, ἀφ' ὧν βρίθει ἡ προκειμένη συγγραφή. Κατ' ἀνάγκην ὅμως παρατίθεμεν ὧδε ὀλίγιστα ὡς μικρότατον ἀπλοῦν δείγμα· οὕτως ἐν σελίδι 110. εὕρηνται τὰ ἡδέα ταῦτα λόγια· « Μεταξὺ τῆς ἀνοίξεως καὶ τῆς καρδίας ἡμῶν, ὅταν ἡμεθα εἰκοσαετῆς, ὑπάρχει κατὰ τοὺς ποιητὰς καὶ τοὺς ἰατροὺς σχέσις τις μυστηριώδης καὶ δυσεξήγητος ὡς ἡ τοῦ Σακράτους πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην. Ἐν δὲ τῇ σελίδι 259, ὅπου ἐξεικονίζονται τὰ πάθη τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας τῆς Ἰωάννας ἐν ἡμέραις πειρασμῶν, ἀποφαίνεται, ὅτι « Οἱ πόθοι τῶν τεσσαράκοντούτιδων γυναικῶν ὁμοιάζουσι τὴν ἄσβεστον, ἣτις ὅσα περισσότερον βρέχεται, τόσῳ μᾶλλον ἀ ν ἄ π τ ε ἰ. » Περὶ δὲ τοῦ Βύρωνος ἐπιφέρει τὰ ὀλίγα ταῦτα· « Μὴ γνωρίζω (ὁ Βύρων) ἐπὶ τίνι ὄρφῃ ἠδύνατο νὰ παραστήσῃ κοσμίως τὰ μετέπειτα, παρήτησεν ὁ Βύρων τὸ ποίημα καὶ τὴν ποίησιν, καὶ γενόμενος

μισάνθρωπος καὶ φιλέλλην ὑπὸ τῆς ἀπειλπείας ἔτρεξε νὰ ταφῇ εἰς τοὺς βούρκους τοῦ Μεσολογγίου. »

Ἄξια δὲ σημειώσεως εἶνε χαρακτηριστικὰ τινὰ τῶν κατοικῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν κατὰ τὸν Μεσσαϊῶνα, ὅτε δηλ. ὤρηθη ἡ Ἰωάννα ὑπὸ τῆς περιεργείας ἵνα ἐπισκεφθῇ, καὶ ἐπεσκεφθῇ, τὰς Ἀθήνας, τὴν «κατείδωλον» τοῦ ἀποστόλου Παύλου πόλιν. Ἐν σελ. 202 ἀπαντῶμεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τὰ ἑξῆς· « Οἱ δύο Βενεδικτῖνοι ἀκολουθούμενοι ὑπὸ τοῦ Θεωνᾶ καὶ πλῆθους Ἀθηναίων, οἵτινες ὡς καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Ἀποστόλων, πρὸς οὐδὲν ἄλλο ἠυκαίρου ἢ λέγειν καὶ ἀκούειν τι καινόν, περιέδραμον πᾶσαν τὴν πόλιν, ἡ ὅποια στερηθεῖσα τῶν εἰδώλων καὶ τῶν βωμῶν τῆς ὁμοιάζε τὸν ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεῶς τυφλωθέντα Πολύφημον. Ὅθεν πρῶην ὑψοῦτο ἀγαλμα, εἶχεν ἐμπηχθῆ ζύλινος σταυρός, καὶ ὅπου βωμὸς, μικροσκοπικὸν ἐκκλησιδεῖον, στεγαζόμενον διὰ θόλου ὁμοιάζοντος πετρίνην φενάκην. Οἱ ναῖσχοι ἐκεῖνοι εἶχον ἀνεγερθῆ ὑπὸ τῆς Ἀθηναϊδὸς Εὐδοκίας, ἣτις θελήσασα εἰς ἕκαστον τῶν ἁγίων ν' ἀφιερῶσιν ἰδιαίτεραν κατοικίαν, ἠναγκάσθη νὰ οἰκοδομήσῃ πλῆθος καλυβῶν, αἵτινες ὑπενθύμιζον τὴν τεκτονικὴν βιομηχανίαν τῶν καστόρων μᾶλλον ἢ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀγνώστου Θεοῦ. Παρὰ δὲ τὰ πρόθυρα αὐτῶν ἐκάθητο μοναχοὶ ἄσκηται, ζέοντες τὰ ἔλκητων ἡ ἀρχαῖα χειρόγραφα πρὸς ἐγγραφήν Συναξαρίων, πλέκοντες καλάθια, προγευματίζοντες κρομμύδια καὶ εὐχαριστοῦντες ἴσως κάκεινοι τὸν Θεόν, ὅτι ἐγεννήθησαν Ἕλληνες καὶ ὄχι βάρβαροι. Μόνον τὸ ἀρχαῖον κάλλος τῶν γυναικῶν ἐθαύμαζον οἱ δύο ξένοι. Κατὰ τὸν αἰῶνα ἐκεῖνον αἱ Ἀθηναῖ ἦσαν ὁ γυναικῶν τῶν Βυζαντινῶν αυτοκρατόρων, οἵτινες ἐλάμβανον ἐκείθεν τὰς συζύγους τῶν ὡς οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν Σουλτάνοι ἐκ Κιρκασίας. Ἡ βελτίωσις αὐτῆ τῆς Ἀττικῆς φυλῆς ἤρξατο ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς εἰκονομαχίας, ὅτε, ἐξορισθέντων τῶν βυζαντινῶν εἰκονομάτων, αἱ γυναῖκες ἀντὶ νὰ ἔχωσιν ἀκαταπαύστως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἰσχνὰς Παναγίας καὶ λιποσάρκους ἁγίους, ἀνύψουν καὶ πάλιν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὰ ἀνάγλυφα τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἐγένων τὰ τέκνα τῶν ὁμοία τούτοις ὥστε καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς καλλιτεχνίας ἀναγκαῖα φαίνεται μοι ἡ μεταρροῦθμισις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν εἰκονογραφίας· ἀπόδειξις δὲ τῆς ἐπιρροῆς ταύτης τῶν εἰκόνων ἔστωσαν αἱ σύζυγοι τῶν Ἑβραίων τραπεζιτῶν τῆς Πρωσσίας, αἵτινες ἀπὸ πρωίας μέχρι νυκτός μετροῦσαι τὰ λήτρα καὶ φλωρία φέροντα τὴν προτομὴν τοῦ βασιλέως Γουλιέλμου, τίκτουσι τέκνα τοσοῦτον ὁμοιάζοντα τῷ μονάρχῃ, ὥστε δικαίως ἐπανωμάσθη πατὴρ τῶν ὑπηκόων του. »

Ἡ Π α π ῖ σ α Ἰ ω ἄ ν ν α » γεγραμμένη εἰς γλώσσαν καλλιλογικὴν καὶ καλλιεπικὴν ὡς οἷόν τε τελειότεραν, καθαρῶς ὅλως παντοῦ ζηνισμοῦ ἀξιεπαίνος δὲ εἶνε ὁ συγγραφεὺς, ὅστις τὰ μάλα φιλόκαλος ἐν πᾶσι δεικνύμενος μετέφερεν ἐπίτηδες ἐξ Εὐρώπης καλὸν χάρτιν καὶ μελάνην βαθυτέραν, πρὸς δὲ καὶ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῆς ἡρώδους « Παπίσσης » τὸ στέμμα τῶν Παπῶν φερούσης ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ θηλάζον βρέφος ὑπὸ τοὺς μητρικούς της μαστοὺς κρατούσης!

Συγχαίροντες τῷ συγγραφῆ Κ. Ροΐδῃ ἐπὶ τῷ ἔργῳ του προτρέπομεν εἰς πρός κτησιν καὶ ἀνάγνωσιν αὐτοῦ πᾶν πρόσωπον, οὐ μόνον εἰδῆμον γραμμῶν, ἀλλὰ καὶ φίλον τοῦ καλοῦ καὶ τερποῦ. Τὸ βιβλίον εὕρηται παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις Νάκη καὶ Βίλμπερ καὶ παρὰ τῷ τυπογραφίῳ τῆς « Ἀυγῆς » ἀντὶ δραχμῶν ἑπτὰ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

«Αναγινώσκουμεν εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἐκδιδομένην «Πατρίδα».
«Ανεκαλύφθη, ὡς πληροφορούμεθα, συμμορία νυκτοκλεπτῶν, οἵτινες πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐλθόντες εἰς Σύρον ἐξήσκηον ἢ ἐσκόπων νὰ ἐξασκήσωσι τὸ ἐντιμον ἐπάγγελμά των ἐκτὸς τῶν ἐργαλείων, ἀντικλειδῶν καὶ ἄλλων χρησίων εἰς τὴν ἑταιρίαν των, οἱ κλέπται εἶχον καὶ τακτικὴν ἀλληλολογίαν μετ' ἄλλων τῶν ἄλλοδαπῶν εὐρισκόμενων, οὗρα προσεκάλου νὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα πρὸς ἐπιδίωξιν τοῦ ἔργου των. Πιστεύομεν ὅτι αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ θέλουσιν ἐνεργῆσαι τὸ ἐκυτῶν καθήκον δραστηρίως, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς πόλεώς μας ἀπὸ τῶν εὐγενῶν τούτων παρεπιδήμων.»

« — Ἐν πεσκέσι ἀπὸ ἑν βαρέλι λάδι καὶ τριακόσια πορτοκάλια ἐστάλησαν ἀφιλοκερδῶς ἀπὸ ἑνα τιμιώτατον ὑπομοίραρχον, ἐκπληροῦντα χρεστὴ μοιράρχον, πρὸς ἑν ὑψηλὸν ὑποκειμένον. Ἡ «Αὐγή» καταγγέλλει τὸ πεσκέσι τοῦτο εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν διὰ νὰ ἤξεύρῃ, ὅταν θὰ τῷ γίνῃ σύστασις ἐκ μέρους τοῦ ὑποκειμένου ἐκείνου διὰ τὸν ὑπομοίραρχον, ὅτι ἡ σύστασις αὕτη ἔχει τὸν λόγον τῆς εἰς τὸ ἀγρονόμο καὶ τὰ πορτοκάλια. Προσέτι δὲ τὸ πεσκέσι αὐτὸ ἐξηγεῖ καὶ τὰς βαθεῖας ρίζας τοῦ ὑπομοιράρχου αὐτοῦ, ὃν δὲν κατάρθρωσαν αἱ καταγγελλθεῖσαι ἀπειροπατριαστικαὶ καταχρήσεις του νὰ μετατοπήσωσιν, οὐδὲ εἰς τὰς παρούσας ἡμέρας, ὅτε οἱ πατριασταὶ ὑπάλληλοι ἐπρεπε νὰ τιμωρηθῶσι.» (Αὐγή).

— Περὶ τῆς ἡγεμῶν Κούζας τῆ 11 Φεβρουαρίου τοῦ 1859 εἰσῆλθε θριαμβευτικῶς εἰς Βουκουρέστιον καὶ ὅτι προηγήθη τοῦ θρόνου τῆ 11 Φεβρουαρίου τοῦ 1866, δηλαδὴ μετὰ σώστᾶ 7 ἔτη.

— Πρὸ αἰῶνων οἱ Ἰάπωνες γνωρίζουσι μέσον ἀπλοῦστατον ὅπως προβλέπωσι τοὺς σεισμούς. Ἀνεκάλυψαν ὅτι, ὁ μαγνήτης χάνει τὴν ἐλκυστικὴν του δύναμιν σιγαλῶς τινὰς πρὸ τοῦ σεισμοῦ, εἰς ἐκάστην δ' οἰκίαν ὑπάρχει εἰς μαγνήτης κρεμάμενος διὰ τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως ἐπὶ σιδῆρος ῥάβδου, ἀνωθεν δίσκου ἢ ἡμισφαιρίου ὀρειχαλκίμου, ἐφ' οὗ πίπτει, καὶ οὕτως εἰδοποιεῖ τοὺς κατοίκους, οἵτινες ἐγκαταλείπουσι τὰς οἰκίας των πρὸ τοῦ πρώτου σεισμοῦ. Οἱ εὐρωπαῖοι ἰατροὶ ἐσχάτως ἀνεκάλυψαν ὅτι αἱ μαγνητικαὶ καταιγίδες προαγγέλλουσι τὰς ἐπιδημίας, ἰδίως δὲ τὴν χολέραν, καὶ ὅτι οἱ διηνεκεῖς σεισμοὶ συνοδεύονται ὑπὸ ἐπιζωτίας.

— Ἐντινὴ τῆς Γαλλίας κώμη, πλησίον τοῦ Μορβάν, δεινὴ νόσος ἐπιπεσοῦσα προέπεμψε πλείστους κατοίκους εἰς ἄδην. Μετὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς νόσου, ὁ κανδηλάπτης τῆς ἐνορίας ἔσπευσε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἰατρὸν, τὸν τὰ θύματα τῆς ἐπιδημίας νοσηλεύσαντα, προσενεγκὼν αὐτῷ συνάμα ἕνα α ἐξαιρετὸν κούρκον.»

— Ἀλλὰ, φίλε μου, ἀπεκρίθη ὁ ἰατρός, δὲν σὲ γνωρίζω ποῖος εἶσαι;

— Κύριε, εἶμαι ὁ κανδηλάπτης τῆς ἐνορίας.

— Δὲν ἐνθύμομαι νὰ ἡσθένησας, δὲν σ' ἐπεσκέφθην ποτέ.

— Ἄ, ὄχι, χάριτι τῇ θεῷ, ἀπεκρίθη ὁ κανδηλάπτης ἀλλ' ἐφέτος μ' ἐκάμετε νὰ κερδίσω τόσα πολλὰ χρήματα ὥστε νομίζω ὅτι ἀντὶ εὐχαριστήσεως θέλετε εὐαρεστηθῆναι νὰ δεχθῆτε τὴν μικρὰν αὐτὴν προσφοράν.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Βελιγραδίου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 παρελθόντος ὅτι ἡ ἐξώσις τοῦ ἡγεμόνος Κούζα ἐχει-

ροκρατῆται μετ' ἐπαίνων καὶ ἀνευσφημῶν, παρὰ πάντων ἐν γένει τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης, ὁ τρόπος ὁμοῦς κατεκρίθη ὡς μεσαιωνικός, καθὼς ὁ παραβάτης οὗτος τῆς ἐντολῆς «μὴ ἀπόθου θεσμοὺς μητρὸς σου» ὁ καταστρέφων τὰ ἱερὰ καθεστῶτα ἔπρεπε νὰ λάβῃ τὰ ἐπίχειρα τῶν κακῶν πράξεών του. Τοῦτο ἐγκρίνει ὁ θεοσεβὴς λαὸς ἐνῶ ὁ πολιτικός ἐρείδεται ἐπὶ ἄλλων πολιτικῶν ἐπόψεων. Ἡ κατάσταση τῆς Σερβίας ἡρμεῖ, ὁ δὲ πολιτικός αὐτῆς ὀρίζων φαίνεται λίαν εὐδίας. Ὁ ἥρωας Βουκόλοβιτς ἀνεχώρησε πρὸ τινῶν ἡμερῶν τῆς πόλεως ταύτης ἢ δὲ διεύθυνσις αὐτοῦ εἶναι εἰσέτι μυστήριον. Καὶ οἱ ἐν Βελιγραδίῳ δὲ παροικούντες Μαυροβουνοῦνται προσκαλοῦνται εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν καὶ κατ' αὐτὰς ἀπέρχονται. Ἡ καλοκαιρία ἐξακολουθεῖ, τὰ δὲ φρέατα στερροῦνται ὕδατος καὶ μεγάλη ἀνυδρία ἐπαπειλεῖ τὸ ἐρχόμενον θέρος.»

Ἄρθ. 315.
ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ.
Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ Α' ΔΙΑΡΚΟΥΣ
Σ Τ Ρ Α Τ Ο Δ Ι Κ Ε Ι Ο Υ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου σ. ε. ὑπ' ἀριθ. 25 διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ περὶ εἰσαγωγῆς εἰς δίκην τοῦ φυγοδικίου καὶ ἀπόντος Ζαχαρία Λαμπρούλη, κατοικοῦ τοῦ χωρίου «Τρανὴ Λάκα» τοῦ δήμου Θαλπούσης τῆς Γόρτυνος τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας, πρώην στρατιώτου τοῦ 6 πεζ. τάγματος, κατηγορουμένου ἐπὶ τραυμάσι μετὰ προμελέτης, πρᾶχθεῖσι τὴν 9 Αὐγούστου 1864 ἐν Κολάμαις, κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρθρ. 307 §. 4 τοῦ π. νόμου.

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἀπόν καὶ ἀγνωστὸς ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 167 τοῦ στρ. π. νόμου. Καλοῦμεν τὸν εἰρημένον Ζαχαρίαν Λαμπρούλην νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦμεν Στρατοδικείου τὴν πρώτην δικάσιμον καὶ ὡραν 9 Π. Μ. μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κατὰ νόμον δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κλητηρίου ἐπικρίματος, ἵνα δικάσῃ διὰ τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν, ἄλλως θέλει δικάσῃ ἐρήμην.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῆ εἰς τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν τοῦ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ἐφημερίδα α' Ἀλήθεια καὶ τυχοκολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δημαρχείου τοῦ Δήμου, εἰς ὃν ἀνήκει ὁ κατηγορούμενος καὶ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν αὐτοῦ.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ ἡμετέρῳ Γραφείῳ κειμένῳ ἐν τῷ καταστήματι τῆς πρώην στρ. Λέσχης τὴν 7 Μαρτίου 1866 καὶ ἐτέθη ἡ σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας μας.

Ο Β. Ἐπίτροπος
Ἐμ. Χ. Γεωργίου
λοχαγός.
Ὁ ὑπογραμματεὺς (Ἠλ. Ποταμιάνος.)

Μετὰ χαρᾶς ἰδόντες τὸ ἐμποροραπτικὸν κατάστημα τοῦ κ. Γρηγ. Δευτεραίου ἐφοδιασμένον μὲ ἀφθονα, ποικίλα καλλίστης ποιότητος ἐμπορεύματα εὐρωπαϊκῶν ἐνδυμάτων, εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν τοῦτο εἰς τὴν πελατεσίαν αὐτοῦ, ἥτις ἀναμφιβόλως θέλει προτιμᾶ αὐτὸν, καθόσον πάντοτε, ὡς πεποιθήμεν, ἔμενεν εὐχαριστημένη τὰ τε τῶν ἐμπορευμάτων αὐτοῦ, τῆς τέχνης καὶ τοῦ μελιχίου τῆς συμπεριφορᾶς αὐτοῦ. Εἰς φίλος.